

του πάνω από την έτοιμοθάνατη και ελπε με φωνήν σοβαράν.

— Τό δοκίζομαι !

Κατόπιν έγχοισε πρὸς τὸν Ἀρθούρου και τοῦ ελπε :

— "Ελα, παιδί μου. "Ελα, φίλε μου. Πιάσε τὸ χέρι τῆς ἀγαπημένης σου και φίλησέ την. "Οχι στὰ γέγηθ δμως, ἀλλὰ στὸ μέτωπο και γιὰ μιὰ και μὴν φορὰ.

"Ο Ἀρθούρος πνιγόμενος ἀπὸ τοὺς θρήνους ἔσφιξε τὸ χέρι τῆς μνηστῆς του και τὴν φίλησε στὸ μέτωπο. Αὐτὴ ἔκλεισε σιγά—σιγά τὰ μάτια της. "Ο καθηγητῆς ἔπῃρε κατόπιν τὸν Ἀρθούρου ἀπὸ τὸ χέρι και τὸν ἀπεμάκρυνε ἀπὸ τὸ κρεβάτι χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ παρακολουθῇ και τὴν Λουκίαν.

— "Η ἀναπνοὴ τῆς ἀτιγχοῦς νέας ἔγινε πάλι δύσκολη και ἀσθματικὴ. "Εξαφνα ἔπαυσεν ἐντελῶς. "Ο Βάν "Ελισσιγ ελπε τότε μ' ἔπισσημο τόνο φωνῆς :

— "Ολα ἐτελειώσαν. "Η φτωχὴ νῆα ἀπέθανε !

Πραγματικὰ ἡ μὲς Λουκία ελπε πεθάνει. "Επῃρα τὸν Ἀρθούρου

και περάσαμε σ' ἕνα ἄλλο δωμάτιο. "Ο φτωχὸς νέος ἦτον ἀπαρηγόρητος. "Εκλαίγε ἀελεπιμένα, οἱ λυγμοὶ τὸν ἐπνιγαν, ἦταν ἀπαρηγόρητος.

"Οταν σὲ λίγο γύρισε στὸν νοιτῶνα τῆς Λουκίας βρῃκα τὸν καθηγητὴ νὰ τὴν κυτάξῃ σκυθρωπός, βυθισμένος σὲ σκέψεις. "Εορίζε τότε τὸ βλέμμα μου πρὸς τὴν νεκράν και ελδα κατὶ τὸ ἄλλόκοτο. "Η ἔμμορφία τῆς ζωῆς ξανάλαμπε στὸ πρόσωπό της. "Ἦταν πεθαμένη κ' ἔμμορφη ελπε σ' ἕνα ἔλαφρὸ ῥόδινο χρώμα. "Ἦ γλωμάδα της ελχεν ὑποχωρησε σ' ἕνα ἔλαφρὸ ῥόδινο χρώμα. Δὲν ελχε τίποτε ἀπὸ τὴν σκλήρυνση ἐκείνη και τὴν ἀλυγισία τοῦ θανάτου.

— "Η πτωχὴ κόρη, ἐπιθύρισα. "Ο θάνατος, ἔδωσε τέλος στὰ βιάσάν της και ἡ μορφή της ἐγαλήνευσε...

"Ο Βάν "Ελισσιγ μ' ἀκούσε και ἐγύρισε και μοῦ ελπε :

— Ἀπατάσαι, Σουαρδ!

— Τί ἔννοεις, καθηγητά μου ;

— Θέλω νὰ πῶ πῶς τὰ βιάσάν της δὲν ἐτελειώσαν μὲ τὸν θάνατο. Ἀντιθέτως ; τῶρα ἀρχίζουν.

— Δὲν σᾶς ἔννοῶ.

— Θά μ' ἔννοήσης δταν θὰ ελνε καιρός. Πρὸς τὸ παρὸν βλέπε και περιμενε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

"Ἡμερολόγιον τοῦ δόκτορος Σοῦαρδ

(Συνέχεια)

"Η κηδεία τῆς ἀτυχοῦς Λουκίας ὀφίσθη νὰ γίνῃ αἰριο. Θὰ ταφῇ πλάι στῆ μητέρα της, στὸ οἰκογενειακὸ τους νενοτάφιο.

"Ο Βάν "Ελισσιγ φαίνεται πολὺ σκεπτικὸς και σνενοχωρημένος. Τὰ λόγια ποῦ λέγει ελνε πολὺ παραξένος. Τί νὰ τὸν ἀνησυχῇ ταχα ; "Οσάντις συμβῆ νὰ μέλνουμε μόνου μου κάμνει περιεργες ἐρωτήσεις. Μ' ἐρώτησε γιὰ τὸν χαρακτήρα και τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Ἀρθούρου και τὸν ἐπληροφόρησε διτι ελνε λαμπρὸς νέος.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδουμι, μοῦ ελπε. κουνώντας μὲ διαταγμὸ τὸ κεφάλι του. "Εχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀκόμη τόσες συμφορές.

— Τί ἔννοεῖτε, καθηγητά μου ;

— Θέλω νὰ πῶ πῶς πρέπει νὰ προετοιμάσουμε τὸν Ἀρθούρου γιὰ ὅσα πρόκειται νὰ συμβοῦν.

— Πρόκειται νὰ συμβῆ τίποτε τὸ ἔκτακτον.

— Πρόκειται νὰ συμβῆ κατὶ τὸ τρομερόν, "Σουαρδ, κατὶ ποῦ δὲν τὸ ἀντίκρυσσε μήτι ἀνθρώπου.

— Καθηγητῆ μου δὲν σᾶς ἔννοῶ. Γιτι δὲν θέλετε νὰ μοῦ ἐξηγηθῆτε ;

— Νὰ σοῦ ἐξηγηθῶ ; Ναι, θὰ τὸ κάμω, φίλε μου, πρέπει. Θὰ σοῦ ἐξηγήσω τὰ πάντα και πρέπει νὰ τὰ δεχθῆς ; και νὰ τὰ πιστέψῃς ὅπως θὰ σοῦ τὰ πῶ, ὅταν και ἀν ελναι ἀπίθανα. Σὲ χρειάζομαι ὡς βοηθόν μου στὸν ἀγῶνα αὐτόν. "Αν ἀγποῦσες τὴν ἀτυχὴ Λουκίαν, ἀν θέλῃ νὰ εὖρῃ ἀνάπαυιν εἰς τὸν τάφον της, πρέπει νὰ μὲ βοηθήσης, χωρὶς κανένα διαταγμόν.

— Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ κάμω διτι μοῦ ὑποδειξάτε.

— Και νὰ συστήσης ; στὸν Ἀρθούρου νὰ μὲ ὑπακούσῃ.

— Καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.

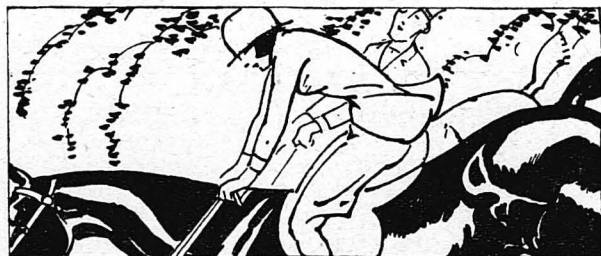
— Θὰ γίνῃ. Ἀμφιβάλο, Σουαρδ. "Ο Ἀρθούρος θὰ μᾶς θεωρήσῃ τρελλούς ; Δὲν κοιματιαίζῃ κανεὶς τὴν μνηστῆν του μετὰ θάνατον !

— Θέλετε νὰ γίνῃ ἕνα τέτοιο ἀνοσιούργημα, κ. Καθηγητῆ ; Πρὸς Θεοῦ ἐξηγηθῆτε.

— Τῶρα ὄχι. Σὲ λίγο ναί. "Εγὼ νὰ κανονίσω ἐν τῷ μεταξύ μερικὰ πράγματα. Πίστευε ἔξο μένα φίλε μου και ἔχε ἔμμορφοσύνη σ' διτι λέγω.

Τί σημεῖνουν λοιπὸν ὅλα αὐτὰ ; Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔχη παραφρονήσῃ ὁ Βάν "Ελισσιγ, ελνε σοφός, τὸ γνωρίζω, και ὁμως σκέπεται και λέγει πράγματα παρόδοξα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς μιᾶς στατιστικῆς ἐπὶ 1000 νεογεννητῶν πλουσιῶν οἱ 235 ζοῦν μέχρι ἡλικίας 70 ἐτῶν, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ πτωχῶν μόλις 117 κατορθώνουν νὰ φθάσουν μέχρι αὐτῆς τῆς ἡλικίας.

Προσευχητῆριον ἀνήκον εἰς τὴν βασιλίαν τῆς Γαλλίης Μαρίαν Λεζίνσκα, σύζυγον τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 15ου, ἐπωλήθη ἔσχατως ἀντὶ 150,000 φράγκων.

"Ο ἐπιθυμῶν νὰ τύχῃ τῆς ἐξόχου θέσεως τοῦ ἱατροῦ εἰς τὴν νῆσον Κοῦέννην ἀπαιτεῖται νὰ παραμείνῃ πλέον τῆς δεκαετίας ὡς μαθητευόμενος πλησίον ἀρχαίου ἱατροῦ, ὁ ὅποιος παρατηρεῖ ἀν ὁ μαθητῆς ; του ἔχει τ' ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ γίνῃ ἱατρός. Μετὰ τὴν ὑπερδεκαετὴ αὐτῆν φοιτῆριον ὁ μαθητευόμενος δύναται νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμά του ἀν ἔχῃ συμπληρώσῃ τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

"Ο δλιγὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων ἀνέρχεται εἰς 35,740. "Η δὲ κυκλοφορία των εἰς 48 350,000. φύλλα. Τα ἐκδιδόμενα περιοδικὰ και ἐπιθεωρήσεις ὑπερβαίνουν τὰς 40,000.

"Ο πληθυσμὸς τῆς γῆς αὐξάνει ἐτησίως, κατὰ 17 ἑκατομύρια. Μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρεξηγήθη ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου κατὰ τινὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων. Ἀπὸ τῆς ἐτοχῆς τοῦ Ρωμαῖοῦ Κρατοῦ ; μέχρι σήμερον ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ; ἐδιπλασιάσθη.

"Ο ἀριθμὸς τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων εἰς τὴν Βόρειον Θηλασίαν ἀνέρχεται εἰς 5000 και τὰ πληρώματα εἰς 30000 ἀνδρας. Ἀλιεύουν δὲ κατὰ στολίσκου, ἔξ 140 πλοίων ἕκαστος.

"Η ἀναλογία τῶν τυφλῶν εἶναι 1 ἐπὶ 1400 ἀνθρώπων. "Ο ἀριθμὸς δὲ ὄλων τῶν τυφλῶν τῆς γῆς ; ἀνέρχεται κατὰ στατιστικὰς εἰς ἕν ἑκατομύριον περίπου.

"Ο Γερμανὸς φυσιοδίρης Κιῶ "Εξ ἀνεκάλυψεν διτι οἱ ἀστρίλακες (τυφλοπόντικοι) βλέπουν καλλίτερον ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα μὴ τυφλά ζῶα.

Μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 50 ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος, εἰσπνέει 170 τόνωνς ἀνθρακικοῦ ὀξέως. Αἱ μέχρι τῆς ἡλικίας ἐκείνης ἀναπνοαὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀνέρχονται εἰς 500,000,000.

Τὰ ἐκ χάριτος ἐνδύματα και ἀσπρόχρονα ἤχοιταν εἰς τὴν Εὐρώπην και Ἀμερικὴν νὰ εἰσάγονται εἰς κοινὴν χρῆσιν. Εἶνε φθινοτέρα και διατηροῦνται περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα ὑράσματα.

"Εγεννήθη εἰς τὸ Σιάγκον τέρας τοῦ ὁποῖου ἡ κεφαλὴ δὲν εἶνε μεγαλειτέρα μιᾶς πεντάρας ; τὰ δὲ πόδια του και τὰ χέρια του δὲν εἶνε χονδρότερα ἀπὸ μιὰ πέντα. Ζυγίζε 70 δράμματα. Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως ; εἶνε ὑγιεινόν.

Εἰς ἕν χερσὶν, εἰς τὰ περιώρα τῆς Λουκέρνης, ὑπαρχει «Σύλλογος ; Γερωντοκορῖτων», μὲ πενήνητα μέλη, τὰ ὅποια ὅλα ἔχουν ὑπερβῆ τὴν ἡλικίαν τῶν 35 ἐτῶν.

Υπάρχει στὴν Κεντροῖ Ἀμερικῇ ἡ φυλὴ τῶν "Οτομάχων ἡ ὁποία τυγῶναι χόμιατα. Τα χόμιατα αὐτὰ εἶνε λιπόδη και κινενοπά και τὰ τραγῶν ἀφοῦ προηγουμένως κατασκευάσουν ἔξ αὐτῶν δίπυρα τὰ ὁποία ψήνουν στὸ φούρνο και καταβρέχουν κατόπιν στὸ νερό, ὅπως ; ἀκριπῶς ἔμεις κάνουμε μὲ τίς γαλέτες.

Οἱ ἀρχαῖοι Σκῆθαι μετεχειρίζοντο τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν των ὡς ποτήρια, πρῖνονίζοντες ; τὸ κάτωθι τῶν ὀφρῶν μέρος ; και καθαρῶντες τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κρανίου. "Ο Σουλλέκτης

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Τόμος «Μπενκέτου» 1924 χρυσόδετος διὰ τὸ "Εσωτερικὸν δρχ. 120, "Εξωτερικὸν φρ. 80.

Σόνια βιβλίον χρυσόδετον, διὰ τὸ "Εσωτερικὸν δρχ. 12, "Εξωτερ. φρ. 6.

"Η Κόρη τοῦ Μεγάλου Βάλτου βιβλίον χρυσόδετον, διὰ τὸ "Εσωτερικὸν δρχ. 12, "Εξωτερικὸν φρ. 6.

Οἱ ἐμβάζοντες τὴν ἀξίαν τῶν ἀνωτέρω τὰ λαμβάνουν ἀσφαλῶς ; ἐπὶ συστάσει.